

Izhaja vsak torek in soboto ob 10 uri predpoldne. Akopade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računajo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

Volilna reforma za deželni zbor.

Interpelacija

poslanca Bl. Grčarja in tovarišev do Njega prejasnosti gospoda deželnega glavarja gledé novega volilnega reda za deželni zbor.

V našem deželnem zboru se je v zadnjem zasedanju dne 17. in 22. novembra l. 1905 obravnavalo vprašanje o spremembi volilnega reda za deželni zbor poknežene grofovine Goriške in Gradiške.

Razgovora so se vdeležili častiti poslanci iz desne in leve strani te visoke zbornice.

Z vnmom in navdušenjem se je zagovarjala splošna, enaka, tajna in direktna volilna pravica.

Predlog, ki se je glasil: »Deželnemu odboru se naroča, da priredi in v bodočem zasedanju predloži deželni zboru nov volilni red za deželni zbor poknežene grofovine Goriške in Gradiške, ki naj sloni na podlagi splošne, enake, tajne in direktne volilne pravice« bil je sprejet brez vgovora soglasno. Novo zasedanje je bilo otvorjeno dne 18. februarja, 1907, pa do danes še nismo zvedeli, kako je deželni odbor izvršil dne 22. novembra 1905 mu dano naročilo.

Državna zbornica na Dunaju se je presnovala in si dala moderni volilni red po zahtevah svobode in enakosti, vsi sloji ljudstva so to spremembo z veseljem in navdušenjem pozdravili. Naravno je, da ljudstvo pričakuje enake prevredbe volilnega reda za deželne zbore.

Vsojam si staviti vprašanje do gospoda deželnega glavarja:

»Kaj je do sedaj vkrenil visoki deželni odbor v spolnitev mu danega naročila, da naj priredi in predloži deželnemu zboru nov volilni red za pokneženo grofovino Goriško in Gradiško, ki naj sloni na splošni, enaki, tajni in direktni volilni pravici.«?

Gorica, dne 27. februarja 1907.

Cesta Šempas-Krnica.

Interpelacija

deželnega poslanca Bl. Grčarja in tovarišev do ces. kr. ministerstva za poljedelstvo in do c. k. vojaškega ministerstva glede zgradbe gozdne erarske ceste od Šempasa do trnovskega gozda.

Ze pred več stoletji je obstajala cesta iz Šempasa v trnovski gozd. Pred sto leti je bila prenovljena in v gorenjem

delu preložena tako, da je vodila od Krnice v gozdu črez »Planino« in se je nad vasjo Vitovlje razdelila v tri veje. Ena gre na Vitovlje, druga na Šempas in tretja na Ozeljan-Sv. Mišel. Ta cesta je bila gozdno erarska in je služila za izvoz stavbenega lesa in lesa za kurjavo. Pozneje je gozdni erar napravil novo cesto, ki veže vas Trnovo in Solkan. Od tega časa se je glavni promet iz trnovskega gozda obrnil na novo cesto proti Solkanu. Cesta na Šempas se je bolj in bolj zanemarjala, vendar se po tej še vedno izvažala les, ki ga rabi Šempas in okolica, pa izvažala se tudi na žage v Vitovljah in v Ozeljanu in les za kurjavo v goriško zalogo. V Osek-Vitovlje, v Ozeljanu-Sv. Mišel in v Šempasu je še vedno mnogo kmetov, ki rede uprežno živino za izvoz lesa.

Zadnja desetletja se je izvoz lesa zdatno pomnožil, raditega je oskrbnništvo trnovskega gozda pred nekako dvajsetimi leti zgradilo mnogo novih cest po gozdu pa tudi za izvoz, izrečno, da si pridobi novih voznikov, je določil napraviti novo cesto na eni strani iz Lokve na Čepovan, na drugi pa od Krnice ali druge bližnje točke na Šempas.

Prva cesta se je dejansko izvršila, druga od Krnice ali Trpinovšče proti Šempasu pa je običajna v načrtih. Stara cesta pa bolj in bolj razpada, ker c. kr. gozdni erar je niti ne popravlja. Leta 1901 se je nad vasjo Vitovlje od gore odkrnela velikanska skala in se nagnila proti cesti, tako da je vsak promet po tej cesti postal nevaren. Županstvo v Šempasu je tedaj z odlokom od 9. marca 1901 prepovedalo vsako občevaranje po tej cesti. Cesta je zdaj v takem stanju, da bi res morala biti stalno prepovedana. Vendar se zopet po njej nadaljuje promet, dasi z nevarnostjo za življenje.

Potrebo nove ceste pripoznava gozdni erar in tudi visoko c. k. ministerstvo za poljedelstvo ter je dalo že večkrat trasirati novo cesto, zadnjič leta 1905, ko je napravilo tudi prevdarek stroškov. Žal, da tudi ni zaukazalo izvršitev dela, ampak je z odlokom od 16. februarja 1904 št. 21534 samo dovolilo delno pokritje prevdarenih stroškov, namreč najvišjo svoto 20.000 kron ter samo izreklo, da nikogar ne vidi, ki bi mogel, ali ki bi bil dolžan pokriti primanjkljaj v svoti 60.000 kron. Isto ponavlja z odlokom od 2. junija 1906 št. 1678.

Imenovana cesta je potrebna ne samo za blagor občin v okolici, ampak je prav posebno v interesu gozdnega erarja in sploh države.

Vse občine med Sočo, Vipavo in Hubljam so od davnih časov imele privilegij iz trnovskega gozda dobivati les

za stavbo in kurjavo. Ta splošni privilegij je bil priznan, dasi deloma vtesnjen po cesarju Karolu z ukazom iz dne 25. marca 1733, ki je izdan »An die Inner Österreichische Camer« in se glasi: (Ga navaja.)

Pravica občin med Sočo, Vipavo in Hubljam do lesa v trnovskem gozdu, je bila kasneje v raznih dobah preteč. stoletja še bolj skržena po nekakem odkupu. Dandanes je zgoraj imenovani privilegij izgubljen, in le za drag denar, mnogokrat še s težavo, dobivajo imenovane občine potrebni les iz gozda. Vrhutega je pa posebno za Šempas in njegovo okolico še cesta tako razpadla, kakor že zgoraj omenjeno, da le z veliko nevarnostjo se more kaj malega po njej spraviti iz gozda v dolino.

Naprava nove ceste bi bila v prid gozdnem eraru, ker bi se po tej pridobil konkurenčne voznike in žage v Vitovljah in v Ozeljanu-S. Mišel, in ker bi se po njej pomnožil promet lesa za stavbe in kurjave ne le za porabo bližnjih občin, ampak tudi za izvoz iz postaje Prvačina ozir. Volčjedraga.

Eminentnega pomena in nad vse važna pa bi bila ta cesta v stratežnem pomenu, kot rezervna črta k cesti ob Soči.

Kosi te rezervne ceste so deloma še izvršeni, deloma pa so v načrtu. Od Sv. Lucije v tolminskem glavarstvu že vojaštvo napravlja stratežsko cesto do gorske doline Čepovanske; po Čepovski dolini in od tod črez Lokve do vasi Trnovo ter do robu gozda nad Šempasom je cesta dovršena; od Šempasa do Prvačine oziroma do Volčjedrage se ravno kar izdelujeta dve črti, manjka edino še zveza od robu trnovskega gozda pri Krnici ozir. Trpinovšče do državne ceste pri Šempasu.

Ko se ta dovrši, imeli bi k cesti ob Soči paralelno cesto od železniške postaje Prvačine do one pri sv. Luciji. Pravo stratežno črto za rezervo. Sicer pa ni treba vtemeljevati potrebe imenovane ceste, ker je ista itak priznana.

Podpisani zato stavijo na visoko c. kr. ministerstvo za poljedelstvo in na vis. c. kr. vojaško ministerstvo vprašanje: Hoče li visoko isto čim preje vse potrebno vkreniti, da se zgradi gozdno erarska cesta ob robu trnovskega gozda do državne ceste pri Šempasu?

Gorica, dne 27. februarja 1907.

Dopisi.

Iz Ročlnja. — V »Soči« št. 24 z dne 28. februarja se je nekdo oglasil iz Ročlnja z obširnimi dopisom. Med drugim omenja, da je zmagala pri občinskih

ki hoče prelomiti nebesni svod in zapije: »Proketo izleče!«

Obenem se vrpne njegov konj, preplašen radi strela in se spusti v divji skok. Štiri skoki, pa je zletel z jezdecem po rebri doli v kamenolom. Votlo je udarilo in zadonelo v globini kamnoloma in iz zemeljskega osrčja se je oglasilo še enkrat: »Proketo izleče!«

Groza je prevzela mladega gospoda, in stal je tu na loki z razpetimi rokami ter gledal z izbuljenimi očmi po vzduhu v oni kraj, kamor je bil zletel belec... Pri nogah mu je ležala puška, iz katere se je še kadilo.

V tem začujem nad kamnolomom neko čudno golčanje, kot bi prihajali iz globin zemlje... Potem je nastopilo šumenje in vršenje listja, hrestanje lesčevja in prasketanje in pojavi se mi nova, presenetljiva, nič manj grozna prikazen. Mahoma se je utrgala vsa zgornja plast brega nad kamnolomom — mnogo sežnjevska široka — iz zvalila se je votlo hrumeč kot velikanški val v kamnolom ter ga skoro zasula in jezdec

volitvah napredna stranka. Radovedni smo, kdo so ti naprednjaki. Razun dopisnika samega in še dveh drugih od njega odvisnih, ki plešejo, kakor jim on gode, menda ga ni najti, ako bi ga iskal o belem dnevu z lučjo po ulicah. Ne ugovarjamo sicer, da bi ne bili res, kar trdi dopisnik o volitvah samih, kako so namreč nasprotniki napeli vse sile, da bi prišli v občinsko starašinstvo; pa tako je delal dopisnik »Soče«. Resnica je, da so nastale stranke le vsled volitev. O liberalcih ali kaki politični stranki tukaj sploh ni bilo govora. Zavednost naših mož, katerim je bila edino le korist občine na srcu, je dosegla, da ni prišlo gospodarstvo v občini v roke nekaterim sebičnejšem.

Toliko v pojasnilo širokoustnemu dopisniku v »Soči«, ki vstvarja načela drugih po svojem kroju.

Iz Mirna. — (Komidarjev darvinizem.) — Preteklo nedeljo t. j. 24. febr. vršil se je v Mirnu pri g. M. Faganelju shod narodno-naprednih. Po istem se je zbrala vesela družba mirenke inteligence in pogovarjali so se o raznem. V družbi je bil navzoč tudi g. L. B. iz bližnje okolice in gosp. Jakilov pisar, ki sliši na ime Komidar. Le-ta kar hipoma vstane in zatrjuje navzoči družbi: »Jaz sem na stališču, da ni Boga in to tem lahko s temeljitimi dokazi vsakega prepričam. Če pa je kdo, ki bi mi to ovrgel, smatram ga najmanj izobraženim«. Tedaj vstane g. jur. L. B. ter naprosi omizje, da mu dovoli formalno debato z g. Komidarjem: »Jaz kot jurist stojim na tem stališču, da je neko višje bitje nad nami, da je Bog; toraj Vi kot učitelj, za kojega ste se prav kar izjavili in jaz kot učenec prosim, da mi o tem pojasnite in dokažete, da ni Boga, in če spoznam Vaš nauk kot pravi, bodem ga tudi uvaževal«. »O, to se da dokazati iz raznih predmetov: Iz zgodovine, geologije in kemije itd.« »Seveda gosp. Komidar: Treba pa je s stvarnimi dokazi na dan« reče g. jur. L. B. »S tem niste še nič dokazali.« »Če pa Vi s takimi vprašanji pridete na dan, ne končamo danes. Zato je treba mnogo znanosti in — časa«. »No saj časa imava menda dovolj, če želite do jutra, lahko me v tem podučite in prepričate«.

in konj sta bila pokopana globoko v zemljo... Omotica se me je lotevala, možgani so mi nekako goreli v glavi, srce mi je silno bilo v prsih... moral sem se držati z vso močjo hrapave hrastove veje, da bi ne zletel visoko iz vrha.

Mladi baron je bil bled kot mrlič in gledal je odrevenel ono reber, ki se je bila prevadila v kamenolom kot bi jo bila »neka skrivnostna moč z velikansko silo premaknila iz predavnega položaja... Stal je zdaj skoro na robu utrganega pobočja in gledal na očetov grob. Tih in negibljivo je ležala zemlja in kamenje na novem kraju, ni se potresla niti vejica, ni se zganil niti jedini listek zvenjenega in polomljenega grmovja.

Mladi gospod je izpregovoril nekaj besedi, ki so pa bile nerazumljive vsled hlipanja, kot bi govoril z nekim nevidnim bitjem; potem dvigne puško, pritiska robec na krvavečo rano in stopa z omahujočimi koraki k gozdu, pa se vedno ogleduje, kot bi se bal, da morda mahoma zopet pridere strašni jezdec na belem konju iz notranjosti zemlje.

LISTEK.

Pod grajsko streho.

(Posnetek.)

Češki: L. Štroupežnický.

(Konec.)

Tedaj je stopil od vzhodne strani na pusto planoto človek s puško na ramenu; takoj sem izpoznal sedanjega barona, ki je štel ta čas 22 let. Videlo se je, da je prihajal sem od pristave. Stopal je polagoma pobešene glave po logu. V tem se dvigne pod njim ruševce, baron potegne puško z ramena, ali bilo je prepozno, ruševce je bil že predaleč. Istodobno zadoni blizu zemlja pod kopitom divje dirajočega konja in iz gozda prihaja v skoku stari baron na svojem belem žrebcu. Ko zagleda sina, prijezdi v nekoliko skokih do njega.

»Stoj!« zagrmí in zavijti korobač — dolgo je švištel ta pok v gozdnem odmevu. Mladi mož obstane.

»Potepal si se za ono tam doli!« zagrmí stari baron.

»Gospod« odvrne mladi tužno »uprav sem videl bliščati se svetilnico

za glavo mrliča — pristavnika; včeraj si je razbil lubanjo, ko je odeskočil pred vašim korobačem in padel v klet po stopnicah«.

»Guznil je« zareži se peklensko rusi jezdec... Ta njegov smeh je bil tako mrzel, in pošasten je bil gozdni odmev, ki ga je ponavljal. Bog mi je priča, še danes mi zvoni ta ledeni smeh v ušesih in me mrazi v telesu. O, to ni bil človek — to je bil satan! Potem završči besno: »Zdi se mi, da me dolžiš radi njegove smrti. Prokleti gad!«

Tu stegne svojo velikansko desnico in besno udari sina. Ta je kar zavpil bolesti, in ves gozd je zavpil za njim; kajti bič se mu je zatočil (ovil) neko-likokrat okoli golega vrata in presekal ga je po desni strani tako, da sem zagledal potok krvi... Z ovitim korobačem ga je stari besno vlekel h konju, a sin je držal še vedno puško v roki... V tem pa se prikaže skozi puškino cev rdeč blisk in strel zagrmí. Stari se vrpne v sedlu, izbulji s krvjo zardele oči vzravna se v stremenih, dvigne roke kvišku, ne da bi izpustil bič ko velikan,

Duhoviti Komidar pa ni vedel nadaljevanja svojemu modrovanju in zasukal je govor na drugo. Prišli so na Darvina.

„Vi torej verjamete, da je prišel človek iz opice?“ ga vpraša g. L. B.

„Da, jaz verjamem“, je pripomnil zopet majestetično, „ker znam Darvina celega na pamet“. „Tedad pa, če znate Darvina skozinskozi na pamet, povejte mi no en odstavek iz njegove teorije“. Ubogi Komidar je sedel zopet na „loiber“. „Povejte mi pa vsaj en temeljni stavek, na čem pravzaprav sloni Darvinov nauk?“ „To povejte pa Vi“ odvrne učenjak. „Jaz Vam sicer povem. Darvinov nauk sloni na tem namreč, da se vsako nepopolno bitje o naravi samo ob sebi polagoma spopolnjuje“. „No, s aj to sem mislil tudi jaz“ dostavi Komidar.

„Morda pa veste v katerem mestu na francoskem se je rodil Darwin?“ ga skuša L. B.

„V kakšnem mestu se je rodil, ravno ne vem, to pa vem, da je bil Francoz“.

„No v Vaši plitvosti še tega ne veste, g. Komidar, da je bil Anglež in ne Francoz, rojen v Eltonu, l. 1731.“

To pa mu je bilo menda povsem dovolj, da se je pričel zavedati svoje omejenosti, in jezil se je na g. L. B., da mu stavi tako neresnične date.

„Obdaval sem že v marsikateri odlični družbi ter imel glavno ulogo kot govornik, a nikjer se še me ni tako zafkovalo in imenovalo plitvežem kakor me imenujete sedaj Vi. Stavil bi kolikor hočete, da sem prečital več ko tri vozove knjig, med temi vse knjige družbe sv. Mohora vseh let, vse romane in novele, vse pesmi in sploh vse, kar spada k slovenski literaturi.“

„Dobro“, reče L. B. ste čitali „Devetega brata“ Prešernovega in zadnjo Gregorčičevo novelo? ga vpraša g. L. B. Pogledal je v strop in se zamislil. „Ne, tega nisem še čital“. „Ste čitali pa „Ponarejane bankovce“ Jarčičeve?“ „Ne, tega tudi nisem še čital“.

„Po Vaši prejšnji izjavi ste to knjigo čitali celo dvakrat, kajti ponatisnjena je bila razven v Jarčičevih zbranih spisih, tudi v „Slov. Večernicah“. Sicer to Vam odpuščam, ker sta se omenjeni knjigi z Jarčičevo povestjo lahko medpotom zgubili, posebno ker so bili oni trije vozovi gotovo dobro naloženi“.

Ubogi Komidar je bil ta večer popolnoma poražen, saj ni bilo v celi družbi ni ene osebe, ki bi bila stala v tem hudem boju ob njegovi strani, razven g. Jakila, v kojem se je sicer slednjič vendar vzbudilo sočutje do duševno sorodnega mu velikana, da mu reče:

„Pojdi domov, pojdi, saj vidiš, da so se vsi spravili na te, da te pobijejo“.

Vstal je ter pri odhodu še grozil svojemu nasprotniku, da pove njegovim kolegom o njegovih nazorih ter ga prav dobro očrni.

Svetujemo g. Komidarju, da v pri-

Ko sem se bil malo zavedel od te groze, jel sem takoj premišljevali: saj ni mladi baron v napadu boleti nalašč streljal v očeta? ali pa je mari strel le slučajno počil, ko ga je vlekel stari k sebi, držeč bič ovit okrog sinovega vratu? Menda je strel počil, ko je zadel petelin s kremenom ob obleko mladega barona, se napel ter udaril v jeklo nad ponovico. Kdo more to vedeti? Tudi nisem umel, zakaj je zadel stari mlademu tako grd priimek. Pa tudi ne vem, kam je zadel strel starega in je-li bil smrtonosen ali ne.

O tem nisem govoril z nobenim človekom, niti rajni ženi nisem povedal tega. Potem sem bolehal več časa in se ogibal zasutega kamenoloma... Pol drugo leto pozneje je postala pristavnikovo deklet — baronka Maternorska.

Stari baron pa je počival onde 47 let; še le naprava železnice je spravila iz njegove segnilne ostanke iz tega počitka...

Tako je pravil stari lovec.

Zdaj mi je bila jasna vsa zgodba in vedel sem, primerjajoč pisma nek-

hodnje ostane raje doma ter druge zabava s svojimi učenimi razpravami, na primer g. Jakila, saj „gliha vkup štrih“.

Stranki pa čestitamo, da razpolaga s tako „učenim“ materijalom.

Darovi.

Za „Šolski Dom“:

Našemu upravnistvu je došlo: Ignac Leban, Batuje „Nedolžnost se je izkazala“ 20 K; Ant. Berbuč. Selo 76, 2 K. A. D. daroval zgubljeno in zopet najdeno krono.

Predsednistvu je došlo: Tvrdka Saunig & Dekleva 10 K. Srčna hvala!

Za pot. knjižico „Adrije“ so darovali: veleč. g. prof. Ferdinand Seidl 20 K in sl. županstvo Ozeljan-Sv. Mihel 20 K. — Iskrena hvala!

Novice.

Zborovanje p. n. gg. slovenskih katehetov se je vršilo minuli četrtek ob veliki udeležbi. Zanimanje za društvo je živahno in je pričakovati obilnih uspehov. Mnogi gospodje, ki se niso mogli udeležiti so pozdravili zborovanje pismenim potom.

Dnevni red VI. seje deželnega zbora dne 5. marca 1907 ob 5 uri pop.

Utemeljevanje predloga glede brezplačnega podeljevanja ameriških trt vinogradnikom dežele.

Utemeljevanje predloga, stremečega za tem, da bi se preudaril znesek 5000 K v pospeševanje planšarstva.

Štatut za deželno norišnico.

Zakonski načrt, s katerim se premeni §§. 29, 33, 35 in 37 občinskega volilnega reda.

Resolucija zadevajoča državni zakonski načrt o zavarovalnih zavodih.

Prispevek varštvu zavoda za pospeševanje obrti v Gorici v svrhu vzdrževanja nadaljevalne šole za slikarje, dekoraterje itd.

Resolucija, zadevajoča državni zakonski načrt o ustanovitvi osrednje združne blagajne.

Načrt o premembi pravilnika za deželni odbor in štatuta za osebje deželnih uradov.

Podpora v zgradbo ceste okoli griča Sv. Jurija.

Prispevek za projektirano preuravnavo nasipov na desnem bregu Tera pri Tapoljanu.

Resolucija zadevajoča nadzorstvo nad trgovino z gnoji, s krepilnimi klajami in s semenom.

Izčiščenje rečice Rio Taglio in ure-ditev reke Taglio.

Izčiščenje Tiel-a.

Pobiranje doklad na užitnino.

Ureditev Idrije in pritokov Reka in Kozbanjšček.

Računski zaključki ustanov za leto 1905: Abram, Cecoti, Codelli, Coronini, Gattei, Leoni, Maurovich, Prokop, Riavitz, Stanig, Štubelj, Alessi, Pravizza.

danjega grajskega učitelja s temi dogodki še več kot stari lovec. Ali tega mu nisem omenil, če mu tudi?...

Drugega dne so dvignili okostje iz prekopa. Dobil se je še nov dokaz, da so bili ostanke res barona Maternorskega, namreč usnat korobač. Še istega dne je bilo pogrebno okostje na pokopališču pri cerkvi, ki stoji na malem griču vasi Orlice.

Isto leto (1871) je umrl stari lovec, naslednje leto pa tudi baron in baronka živela je le tri dni dalje od njega...

Zdaj nisem zrl več tako zavidno proti gradu, kot v detinskih letih. Izpoznal sem življenje in izvedel, da tudi pod grajsko streho ni sreče in zadovoljnosti, če onde ne vladata vera in vesl, nego moreče, razjedajoče strasti.

Pač prav veli mili naš pesnik:

»Hinaštvu in podlosti v dušo ne daj,
Ne krivdi, ne zlobi nobeni;
Kreposti razmahni srečo na stečaj,
A skrbno ga strasti zakleni!«

Računski zaključek šolskega zaloga za leto 1905.

Računski zaključek zaloga za uboge za leto 1905.

Računski zaključek zaloga za ranjene vojake za leto 1905.

Računski zaključek zaloga onemogle delavce za leto 1905.

Računski zaključek deželne gluho-nemice za leto 1905.

Proračun deželne gluhonemice.

Računski zaključek ustanove Carinian za leto 1905.

Proračun ustanove Carinian za leto 1907.

Gagolsko vprašanje. — Škofovska konferenca v Zadru je najodločnejše nastopila za glagolico. Položaj je resen. Hrvaški škofje zahtevajo, da se zadnji dekret svete kongregacije obredov glede na glagolico ne izvede, kardinal Merry del Val pa je škofom brzojavil, da želi, naj škofje zadnjega dekreta ne zavržejo. Celo zadrski nadškof Dvornik je brzojavno izrekel željo, naj se glagolica prizna za privilegij celega naroda, ne pa posameznih cerkv. Najodločnejše je branil glagolico škof Uccellini iz Kotora, ki je povdarjal, da je dekret kongregacije krivičen. Duhovščina je škofom izjavila, da se bo dekretu uprla, ker ni dogmatičen in je ne veže. Škofje se boje, da bo vsled protiglagolskega dekreta kongregacije na Hrvaškem izbruhnilo protikatoško gibanje.

Na ukaz prof. Seidlna tačasnega chef-redacteur-ja svojega se je „Soča“ hudo zagnala v naš list zaradi notice o rabi službenega dopusta. Nesrečno izbrano orožje! G. prof. Seidl (ker je spravil v „Soči“ sam svoj priimek v javnost, ga smemo tudi mi) naj bi bil kratko izjavil, da ne uživa službenega dopusta zaradi bolezni, in če tega ni mogel, naj bi bil molčal. S tem bi bil sebi najbolj koristil. Z zavijanjem, da mi ne vemo, zakaj da ima dopust, nam le sam daje dokaz, da mu nismo delali krivice, trdeč, da je od razkola sem zvest sotrudnik pri „Sočinih“ „umotvorih“. Tako sofistično zavijanje se vleče kot rudeča nit po vseh „Sočinih“ polemikah. Lepa hvala za nehotete pripoznanje! „Soča“ bablja nekaj o ova-duštvu. Ti ljubi Bog! Ako bi ona našla enak slučaj na naši strani, bi ne bila le kar naravnost pozvala predstojno. šol. oblast, naj dotičniku zavije vrat, ampak bi bila tudi v posebnem pismu, poslanem dotični oblasti to zahtevala. Saj se poznamo! Ravno tako naj „Soča“ spret-nost v laganju sebi ohrani. Kako hoče „Soča“, da naj verujemo njeni trditvi, da ne stoji Seidl v nobeni zvezi z njeni političnimi članki, ko je še živo v spominu, kako je hotela lagati celo o pesniku Gregorčiču, kako smo jo pa srečno razkrinkali in ji sapo zaprli. V kakih intimnih zvezah je Seidl s „Sočo“, vemo že davno, a bili smo toliko lojalni, da smo molčali. In molčali bi bili še vedno, da se ni šlo za dopust zaradi „bolezni“. In molčali bi bili celo, ako bi se bil Seidl sam podpisal pod „Sočine“ članke, ki so mrevarili zadnji pastirski list. In mi bi nad pristnostjo podpisa ne dvomili, ker nam je znano, da je g. profesorju „kritika“ cerkvenih govorov posebno ljuba.

Shodi. — V nedeljo se je vršil v Mirnu precej dobro obiskan shod, na katerem je govoril urednik Kremžar o državnozborskih volitvah in o volivni reformi za deželni zbor. Ljudstvo zahteva splošne in enake volivne pravice tudi za deželne zbore in jo bo gotovo tudi doseglo. Shod je izrazil pričakovanje, da bodo slovenski poslanci podpirali ljudske zahteve in ljudstvo bo gotovo stalo na njih strani. Govoril je še tov. Vuk, ki je razpravljaj, koga mora voliti delavec. K debati se je oglasil soc. demokrat Janez Cotič, ki se je pa temeljito osmešil. V debato so posegli Vuk st., Cotič, Vuk ml., Špacapan, več drugih delavcev in urednik Kremžar. En socialni demokrat je med smehom naših osramočen bežal s shoda. — Tudi v Podgori se je vršil shod ob istem času. Govoril je g. dr. Dermastia o

državnozborskih volitvah in volivni reformi za deželni zbor. Govoril je tudi kurat g. Golob. — Ob istem času bi bili imeli shod v Podgori tudi socialisti, pa so ga preložili, ker ni bilo ljudi. Zbralo se jih je nekaj k „zaupnemu“ pomenku kjer so se pomenili, da bodo kmalu sklicali večji shod.

Lep shod Slovenske ljudske stranke se je vršil v nedeljo v Ljubljani. Zbranih je bilo iz mesta 1231 volivcev zaupnikov S. D. S. Postavili so soglasno za kandidata g. Ivana Kregarja, p-sarskega mojstra v Ljubljani.

P. Volbert, znani jezuitski propovednik, bo imel vsak četrtek ob 5. uri zvečer govore v jezuitski cerkvi na Travniku.

V katoliško cerkev je v nedeljo prestopil v Ljubljanski stolnici g. Nikolaj Čižmič, doslej pravoslaven.

Burna seja tržaškega dež. zbora. V soboto se je v tržaškem deželnem zboru vršila razprava o zakonskem načrtu volilne preosnove, s katero hočejo Slovence oropati vsega zastopstva. Večina je dosledno zametavala vse predloge slovenske manjšine. Posl. dr. Rybač je začel govoriti slovensko, vsled česar je nastal tak vihar in hrup, da je bila seja zaključena.

Nov slovenski list. — V založbi gospoda D. Hribarja je pričel izhajati nov list: „Delo“, ki bo strokovno glasilo za industrijo, obrt in trgovino. Izhaja dvakrat na mesec; cena vsetno 10 K. Odgovorni urednik je g. Rudolf Šega.

— Nagla smrt. Nocoj po noči je zadela kap učitelja na gluho-nemnico g. Antona Rudeža. Včeraj popoldne je bil izredno dobre volje in se je s prijatelji šalil. Spisal je knjigo o gluho-nemih. V svoji stroki je bil veščak.

— Umrl je v Ljubljani znani kipar Andrej Rovšek.

— Poveljnik III. armadnega zbora, vitez Succovaty gre s 1. majem v pokoj. Naslednik mu bo all Potiorek ali Moric grof Attems.

— Težko ranjenega so prepeljali v bolnico usmiljenih bratov Andreja Pavletiča iz St. Andreža, ki so ga našli včeraj ob 6 uri zjutraj na mostu južne železnice čez Sočo. Ob 12 zvečer je šel od svoje zaročenke, ki jo ima v Podgori. Trde, da se je sam ustrelil v glavo, ker so v žepu našli eno škaflo patron, drugi pa so mnenja, da so ga napadli Podgorci in težko ranili. Da bi oblast mislila, da se je ustrelil, so mu dali v žep patrone. Pavletič je včeraj ob 1. uri popoldne umrl.

— Pasivna rezistenca je končana. Uprava južne železnice baje dovolj svojim uslužbencem na progi Trst-Zidan most 10%, v Trstu pa 15% doklade. — V tržaškem pristanišču stavkajo delavci. V petek je bil v Ljubljani pripravljen vlak, da pripelje v Trst 1000 vojakov.

— Tri laške ogledne se so prijeti v nedeljo v Radovljici na Gorenjskem.

— Schönbergerica pristojna v Gorico. — Tista Schönbergerica, ki je igrala na Ogrskem kakor znano veliko škandalozno vlogo, je pristojna v Gorico, kakor je dognala policija, ki jo bo poslala po odgonu v Gorico, ako se povrne na Ogrsko.

— Stari petakli in petdeseteki iz leta 1881 in 1884 se morejo zamenjati le še do 31. avgusta t.l. pri glavni blagajni avstro-ogrsk. banke na Dunaju in njenih podružnicah.

— Vojaški živinozdravnik. — S prihodnjim šolskim letom bodo na višjo živinozdravniško službo na Dunaju sprejeli dvajset aspirantov, na enako šolo v Pešti deset. Vsakteri se izšola popolnoma na državne stroške, mora pa se obvezati, da ostane vsaj sedem let v vojaški službi. Prošnje do 1. avgusta; sprejemajo se srednješolci z maturo.

— Sam se je ujel. — Posestnik Barga iz Kapošvara je prodal svoje vole za 960 K. Sosed njegov, Gal je hotel ta denar ukrasti. Edina priča tatvine je bila šestletna hčerka Barga. Raditega jo je hotel Gal odstraniti. Na omrežju v oknu je privezal zanjko in rekel, šaleč se, naj vtakne vanjo glavo. Ker ga deklica najbrže ni razumela, mu je rekla, naj sam preje poizkusi. Gal je vstopil na stol in vtaknil glavo v zanjko. Nepričakovano pa se je prevrnil stol. Gal je zakričal, dekle pa je steklo na dvorišče. Četrť ure pozneje je bil Barga že mrtev.

— Grofica Montignozo ponesrečila. — Groficiin avtomobil se je zadel

v drevo, ranjena je grofica Montignozo, princezinja Monika in grofica Hugo, kakor tudi avtomobilov vodnik.

— **Oporoka berača.** — V celjski bolnišnici je umrl minoli teden 71-letni Jožef Mlakar, ki je splošno veljal za berača; ni imel namreč nobenega stanovanja in je navadno spal v nekem hlevu. Po njegovi smrti so pa našli 8800 K denarja. Zapustil je oporoko, v kateri deli svoj denar. Med drugimi je tudi dobil majhno vsoto hlapec, ki ga je pustil spati v hlevu.

— **Boj z orlom.** — Dva lovska paznika v Obersdorf v Allgau sta streljala na nekega orla, ki je odnesel kozo. Obstreljeni orol se je zaletel v lovca in se je divje boril z njima, dokler ga nista končno premagala.

— **Hrabro posadko potopljene ladje „Imperatrix“** hvalijo vsi svetovni listi. Moštvo je skrbelo v prvi vrsti za potnike, kapitan je zapustil ladjo kot zadnji. Omenjamo naj še, da je bilo to moštvo iz hrvatskega in slovenskega Primorja. Eden ponesrečenih mornarjev je bil Košir Slovenec iz Kamnika. — Pri tej priliki se nehoti spominjamo obnašanja ameriških mornarjev, tko se je potopila neka ameriška ladja. Mornarji so pehali potnike naravnost v morje in skrbeli le za se. — Sveda omenja le malokateri list, da je bilo to hrabro Lloydovo moštvo slovansko.

— **Italijanska ljudska stranka za Trst in Istro.** — Preteklo nedeljo se je osnovalo novo političsko krščansko-socialno društvo v Trstu pod imenom: „Associazione popolare italiana per Trieste e l'Istria“ (Italijanska ljudska stranka za Trst in Istro).

— **Dr. Luegerjevo zdravstveno stanje** se je v zadnjih dneh znatno zboljšalo. Bolnik se počuti dovolj dobro. V kratkem odpotuje na dopust, a se nada, da se povrne na Dunaj, ko prično državnozborske volitve. Sedaj se že lahko podpiše.

— **Statistika framasonstva.** — Po statistični objavi švicarske svobodno zidarske organizacije je bilo koncem leta 1906 v Švici 1408 lož s 332.000 členi, na Angleškem 4069 lož s 215.000 členi, v Nemčiji 495 lož z 69.145 členi.

Društva.

dr Poročilo o delov. Soške podružnice slov. planin. društva v Tolminu. — (Dalje) — Odbor se je dogovarjal s fotografom g. Jerkičem zaradi izgotovitve slik za reklamne omarice na kolodvorih. Ker pa društvo ni moglo prevzeti velikih stroškov, ki bi nastali, ako bi hodil fotograf cele tedne okoli, zmenili smo se, da sestavi polagoma, uporabljaje razne prilike, primerno zbirko slik najlepših naših krajev v planinah. Ko bo dovršena, napravijo se omarice, kakor je bilo že pri lanskem običnem zboru dovoljeno.

Z veseljem moremo poročati, da se je pričelo buditi zanimanje za naše društvo tudi v Gorici in okolici. Prav je tako, da podpiramo drug drugega; v združenem delu je naša moč in zmaga. Hvala gospodom, ki so se žrtvovali za dobro stvar in pridobivali podružnici novih članov. Toda nikakor ne zadostujemo plemenitim namenom planin. društva, ako ga samo gmotno podpiramo, marveč naša dolžnost je tudi, da v nemamo v članih navdušenje za turizmo, ki nam nudi v krasni pivodi duševnega in telesnega razvedrila in krepčila. Žal, da se nam v preteklem letu ni nudila prilika storiti kaj izdatnega v tem oziru. Glavna ovira je bilo neugodno vreme, ki nam je prekrizalo vse naše načrte. Le dne 23. junija smo šli skupno na Kobilino glavo, a tudi tedaj smo imeli smolo; vsled megle nismo mogli zakuriti velikanske grmade, nalašč zato postavljene. Isto se je ponovilo na predvečer sv. Cirila in Metoda. — Društvo se je vdeležilo otvoritve poti na Jaovec in izleta na Črno prst. Vsled narodne slavnosti v Tolminu 8. sept. 1906. je odpadel izlet na Krn. Na slav. prostoru je o tej priliki napravilo društvo krasen paviljon, kjer so se prodajale ocnice, sleč, sir, maslo, skuta in razglednice. — Hvala gospicam, ki so se žrtvovale pri prodajanju v paviljonu in vsem, ki so pripomogli, da društvo ni imelo stroškov s prireditvijo.

Načelnik goriškega odseka je pripisal obširno in zelo lepo ter zanimivo poročilo o svojem delovanju in o razmerah v Gorici in okolici glede planinstva. Njegove želje glede markacij poti in raznih naprav v okolici goriški mora novi odbor vsekakor upoštevati. G. dr. Tuma je priredil veliko število izletov in krasnih tur; žal, da je imel malo spremljevalcev, da včasih je bil na izletih — sam. Hvala mu, da se je tako vneto zanimal za naše društvo, pridobil mnogo članov

in budil Goričane, da naj gredo ven iz prašnega mesta v prelepo prirodo, krepit si duha in telo. Tudi mi jim kličemo za prihodnjo sezono: Prid' vrh planin, nižave sin! — Poročilo g. dr. Tume sledi tajnikovemu poročilu.

Pismeno poslovanje podružnice je bilo kaj živahno. Prejeli smo 85, odpisali pa 115 raznih dopisov, a mnogo zadev je opravil odbor ustmeno o raznih prilikah, da se je dopisovanje omejilo. Vložili smo prošnjo za podporo na železniško direkcijo in na deželni zbor goriški. Upamo, da te prošnje ne bodo brezuspešne, posebno ker nam poidejo na rko uplivne osebe, ki so našemu društvu zelo naklonjene.

Glavnemu društvu podružnica ni mogla odšteti $\frac{1}{3}$ članine za l. 1906, a v prihodnje leto bo treba ta prispevek redno plačevati, ker drugače člani ne bi dobivali „Planin Vestnika“. Ker smo se rešili dolga, bomo v prihodnje redno plačevali in upamo, da nam osrednji odbor blagovoljno odpusti dolg za leto 1906 v znesku 548 K. (Konec prih.)

Književnost - umetnost.

* „Dom in Svet“. — Izšla je 3. številka „Dom in Sveta“. Vsebinska: Pod svobodnim solncem. Povest davnih dedov. Spisal Fr. S. Finžgar. Druga knjiga; Bila je pesemca tista... Zložil Jož. Vandot; Publikum. Spisal Ivan Cankar; Bžji prameni. Zložil Zvonimir; Kamjence in Hotin. Potopisna črtica. Spisal L. Lenard; Trenotkom žalostnim... Zložil Zvonimir; Krvave rože. Zložil Zvonimir; Pod oljko in lavorom. Zapiski iz solnčne Italije. Spisal dr. Evgen Lampe; Ni varno tukaj... Zložil Ant. Medved; Popotnik. Zložil Marijan; Zaklad. Narodni igrokaz v štirih dejanjih. Spisal Ksaverij Andrejev; Maloruske narodne pesmi in kolomejke. Študija. Spisal Bajda Kazak; Književnost; To in ono; Šah. Prireja A. Uršič. — Slike. Oranje. O. Ivekovič; Vas na turškem Hrvatskem. B. Šenoa; Trdnjava v Kamjencu od severne strani. Fotografiral L. Lenard; Pogled na Kamjencu. Fot. L. Lenard; Turški minaret v Kamjencu. Fot. L. Lenard; Pogled na Napolj iz S. Martina. Fot. Brogi, Firenze; Napolj: Predmestje Del Pallonetto v Sv. Luciji. Fot. Brogi, Firenze; Napolj: Kapucinska vrata. Fot. Brogi, Firenze; Demonstrantke za žensko volivno pravico pred angleškim parlamentom. — „Dom in Svet“ izhaja prvega dne vsakega meseca. Urednika dr. Mihael Opeka za leposlovje, dr. Evgen Lampn za znanstvo in ilustracije. — Založnik in tiskar: Marijanišče. — Tiska Katol. tiskarna v Ljubljani. — Naročnina: 9 K, za dijake K, za Ameriko 25 dolarja, za Italijo 12 lir, za Nemčijo 10 M. Sprejema lastništvo in upravnništvo v Marijanišču.

* **Znanstvena revija „Čas“.** — Vsebinska III. zvezka: Rusi in Poljaki. (Univ. prof. dr. M. Zdzichowski). — Ob mejah brezkončnosti. II. (Kanonik Ivan Sušnik). — Načelne misli o svobodni šoli. (Fr. Terseglav). — O naši zemlji. (B. Remec). — Namen in organizacija socialnih kurzov. (G. Rožman). — Ruska duša v spisih Čehova. (T. R.). — Ali dobimo nov slog? (F. Člešek). — Nove knjige. A. I. Ržek: History of the Diocese of Sault Ste Marie and Marquette. (Fr. Jauh). Knjige „Slovenske Matice“. (D. A. U). — „Sveta vojska“ (A). — Listek. Sedanje stanje modroslovja — Kult boga Mithre in krščanstvo. — Alkoholizem in zločinstvo. — Bolgarski knez in ruske razmere v Bolgariji. — Ljudska knjižnica. — Koledar družbe sv. Cirila in Metoda. „Soči“. — „Čas“ izhaja po desetkrat na leto. Naročnina: 5 K, za dijake 3 K. Naročnino sprejema: „Čas“ v Ljubljani, ali pa: „Leonova družba“ v Ljubljani (po položnicah).

Slovanski svet.

sl Zadeva rusinskih visokošolcev. Glede na zaprte rusinske vsenčilišničke so nastala nesporazumjenja v zadnjem ministerstvem svetu Minister Dzieduszycki je grozil, da izstopi iz ministerstva, ako ne kaznujejo rusinskih dijakov. Predsednik Lvovskega višjega deželnega sodišča vitez Moisek-Tchorznicki je nastopil polletni dopust, s katerega se najbrže ne povrne več. Urujena je tudi podpreds. Lvovskega deželnega sodišča Pryzviski in najbrže upokoje tudi ravnatelj Molnyka. Rusinski metropolit grof Szeptycki se je podal z dvema grškima katoliškima škofoma na Dunaj, da doseže s sodelovanjem pravosodnega ministra Kleina, da ustavi cesar kazensko postopanje proti rusinskim dijakom.

sl Zopet slovaški duhovnik obtožen. Slovaški župnik Rudolf Kocurek je tožen radi trajnega ščuvanja v svojih propovedih Tožbo je povzročil kasprunski

občinski tajnik, ki niti v cerkev ne hodi, torej propovedi niti slišal ni. Obravnava se bode vršila v Požunu; dan še ni določen. Niti staremu 69 letnemu duhovniku ne dajo Mažaroni miru — pišejo „Lud. Nov.“ — Bog povrni brezverskemu obrekovalcu po zaslugi! Ako mažaronski duhovnik raz prižnice zmerja Slovake, njih voditelje in časnike, to ni ščuvanje, za to je še pohvaljen!

Gospodarske vesti.

g Reiffeisenov spomenik so odkrili pred kratkim na Dunaju. Isti stoji v hiši nižje-avstrijske zadruge centralne blagajne, ki je tudi sklenila, imenovati odslej svojo stavbo Raiffeisenov dom. Že več kakor 50 let je minulo, odkar je začel širiti J. W. Raiffeisen ideje zadružništva. Prvo tako zadruzo je on osnoval leta 1849 v renski provinci v Fiamersfeldu. Od istega časa pa so se začele potem širiti kmetijske zadruge ne le samo po vseh evropskih državah, ampak po celem civilizovanem svetu.

g Čudeži zadružništva. — V neki nemški pokrajini v Šlezvig-Holštanju obstoji mala občina, ki sestoji iz petero sel, ki štejejo skupno 1422 prebivalcev. Občinarji so se združili ter ustanovili najpoprej bralno društvo za izobraževanje svojih članov. Potem so ustanovili posojilnico, ki ima sedaj 1.200.000 K prometa na leto. Pozneje so ustanovili še najraznovrstnejše druge zadruge, tako da imajo sedaj: gozdarsko zadruzo, za pospeševanje gozdarstva in boljšo prodajo gozdnih proizvodov, potrošno zadruzo, po kateri so lansko leto nakupili za 47.000 K poljskih in delavskih strojev in orodja; nadalje imajo zadruzo za umno rejo prašičev. Vsako leto prodajo 1500 prašičev! K temu imajo potem še 3 zadružne mline, 3 zadružne mlekarne, zadruzo za pospeševanje konjerejstva, čebelarstvo in zadruzo za gojenje koz. Slednjič so si ustanovili še zadruzo za umno perutinarstvo ter si nabavili skupni telefon. Glejte, kaj napravi pravi zadružni duh! In pri nas Slovencih? Ne bi li bilo mogoče ravno isto? Hajd torej na noge in pogumno v zadruženje!

g Mednarodna zveza kmetijskih zadrug se je ustanovila s 1. januarjem 1907. K isti pripadajo kmetijske zadruge v Avstriji, Italiji, Nemčiji in Švici, skupno približno 24.000 zadrug. Prvo zborovanje te mednarodne zveze kmetijskih zadrug se bode vršilo v tekočem letu meseca majnika na Dunaju ob priliki mednarodnega kmetijskega kongresa. V načelstvu zveze so: generalni zastopnik baron dr. Störck na Dunaju, poslanec profesor Faineri v Piačenci (Italija) in nacionalni svetnik Jenny v Brnu (Švica). Ker je bil izvoljen predsednikom zveze tajni svetnik Haas, je sedež iste v Darmstadtu.

g Zakaj mora biti belo vino kadar se pije hladnejše kakor rudeče, oz. zakaj mora biti slednje bolj toplo? — V Gajsenheimu v Nemčiji so pred kratkim časom napravili poskuse z nad 100 vrst vin in se je izkazalo, da je belo vino najbolje in da ima najboljši okus in duh pri temperaturi 10 do 12 stopinj Celzija, a rudeče vino je najbolje pri temperaturi 16 do 18 stopinj Celzija. Tudi se je izkazalo, da se vina pri teh temperaturah najmanj pokvari. Za težka bela vina je najboljša temperatura 10 C, za rudeča vina pa navadno 16 in pol C. Pri visoki temperaturi se najlažje spozna, je-li vino pokvarjeno ali ne?

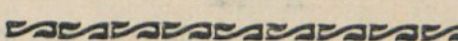
Nasprotnik kopanju. — Italijanski profesor Frederigo Carboni dal se je na dokazovanje, da je kopanje ne le nezdravo, ampak celo nevarno za ljudsko zdravje in da ni on v 75 letih svojega življenja nikdar opral svojega telesa. Ta učenjak tolmači, da je človeška koža tako ustrojena, da ne potrebuje pranja. Voda in milo nista naravni sredstvi za čiščenje kože, ker odstranjata iz luknjic ono naravno tolščo, ki varuje kožo, ob enem tudi človeško zdravje od prehlada. Profesor Carboni dokazuje, da so propali vsi oni narodi, ki so se oprijeli kopanja. Tako so Egipčani vsled kopanja postali mehkužni ter so podlegli žilavim še ne opranim Grkom. Pozneje so se pričeli kopati tudi Grgi, ki so oslabili, a nadvladali so jih do tedaj še neoprani Rimljani. A ko so pričeli Rimljani po več dnevov sedeti v kopelji, začeli so propadati, postali so žrtev „nenaravnega čiščenja telesa“. Do 19. stoletja so bili Angleži kulturni narod, od kadar pa so se začeli vsak dan kopati, nazadnje duševno in telesno. Tudi na Amerikancih se opažajo škodljivi znaki kopanja. Ako bi se iz Evrope ne naseljevalo neopranih ljudi, bi bilo fizično in moralno nazadovanje Amerikancev vprašanje kratkega časa.



„Krojaška zadruga“

Gorica

Via Signori h. štev. 7
skladišče štev. 6



Vaše blagorodje.

Povodom pričete spomladanske sezone dovoljujemo si Vašemu blagorodju udano naznaniti, da so nam došle že vse

zadnje novosti modnega blaga,

kakor: volne, zephyr, perkale, batiste in razno drugo blago.

Dovoljujemo se Vas radi tega prositi, da nas o potrebi gotovo počastite z Vašim cenjenim obiskom in si ogledate vse naše v velikanski izberbi v zalogi se nahajajoče novosti, ali pa blagovolite naročiti vzorce katerogakoli blaga, koje Vam pošljemo rado-voljno franko na dom, da se sami prepričate o naši zares bogati zalogi in izberbi.

Obenem opozarjamo, da so cene

zelo nizke,

ker smo nakupili pred po-višanjem cen.

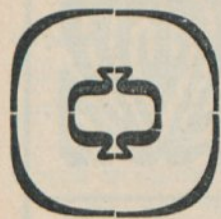
Nadejaje se blagohotnega vpoštevanja naše prošnje, se že v naprej zahvaljujemo z odločnim spoštovanjem

udani

Teodor Hribar.

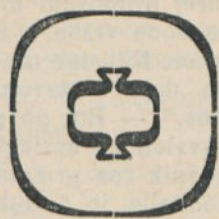


BLAGO JE NAJBOLJŠE VRSTE IN VELIKO CENEJE KOT PRI VSAKI KONKURENCI.

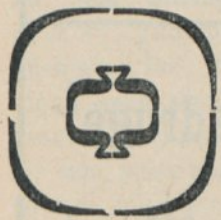


Goriški Slovenci!

O dnevnih dogodkih ste najhitreje in najboljše poučeni po dnevniku

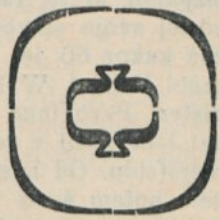


„SLOVENEČ“.



„SLOVENEČ“ je najboljši slovenski dnevnik! „SLOVENEČ“ ima poleg veleznimivih novic vedno tudi najzanimivejše podlistke.

„SLOVENEČ“ se prodaja v Gorici: P. Krebelj, trafikant v Kapucinski ulici. J. Schwarz, trafikant v Šolski ulici. Iv. Howanski, trafikant riva Corno. G. Kodrič, trafikant via Teatro. Ter. Leban, trak. pri ljudskem vrtu. T. Marek, drž. kolodvor. Schelzer juž. kolodvor.



Loterijske številke.

2. marca.

Trst 14 66 7 46 36
Linc 33 2 62 42 30

Rojaki!

kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Krojaški mojster

VIDROJIC

V Gorici, pod Kostanjevico št. 10,
se pripoloca slavnemu občinstvu in č. duhovščini
v mestu in na deželi za obila naročila. Posebno
se pripoloca za izdelovanje talarjev.

Peter Lukman

krojaški mojster

v Gorici — ulica sv. Antona 1 — v Gorici
naznanja, da ima dobro [urejeno] krojačnico, ter
ze sl. občinstvu v mestu in na deželi pripoloca
a mnogob. jna naročila.

Ivan Kravos

pripoloca svojo

sedlarsko delavnico

v Gorici

na Kornju št. 11.

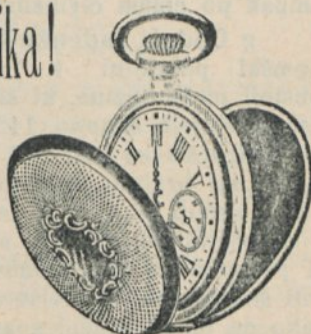
Ugodna prilika!

Namesto 18 K,
samo

7 K.

Krasna rem. glo-
rija srebrna ura
s 3 močnimi po-
krovi lepo gravirana, natančno idoča
3letno garancijo, proti povzetju za 7 K

J. König, Uhrenfabrik
Dunaj VII., Westbahngasse 36.



Ivan Bednařik

pripoloca svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.



Ant. Obidič

čevljar

v Semeniški ulici 1
v Gorici

pripoloca se
za raznovrstna naročila po meri
za gospe in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

Izvrstno pecivo

pripoloca spoštovanim meščanom in okoličanom
pekovski mojster

JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste
iz Majdičevega mlina.

V najem

se odda stanovanje. obstoječe iz dveh
sob, kuhinje, shrambe in podstrešja z
vodo v hiši s 15. marcem.

Več ze izve pri lastniku g. Petru
Cotiču v Raštelu št. 32.

Kožuhovine
ovratnike
zimске podoblike
pletenine
läger-perilo
volnene in svilene šerpe

kupite vedno najboljše pri
domači tvrdki

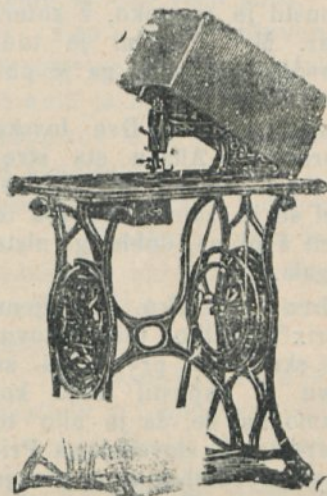
J. ZORNIK, GORICA,

št. 10 Gosposka št. 10
ulica

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev

Gorica, Stolna ulica hi. št. 2.



Prodaja-
stroje tudi
na teden
ske ali
mesečne
oboroke.

Stroji so
iz prvih
tovarn ter
najboljše
kakovosti.
Priporoča
se slav.
občinstvu.

Prežgano žganje

v zvezi z izdelovanjem hladilnih pijač brez al-
kohola se z najboljšim vspehom prav lahko na-
pravi. Dotična manipulacija se izvede po izku-
šenem strokovnjaku na licu mesta. Kar se tiče
potrebne informacije glede oddaje takih pijač
kakor tudi glede reklame je na razpolago:

„Goldgrube 2500“

an die Annonen-Expedition Eduard Braun, Wien
I. Rotenturnstrasse 9. — Oni, ki na to reflektirajo,
stavijo naj dotične ponudbe na navedeni naslov

Centralna posojilnica

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905

na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih
100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. januarja 1907

na menice po 6%, na vknjižbo po 5 1/2%

Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.

Delniška družba

zadružnih pivovarn Žalec in Laški trg

pripoloca svoje izborna pivo

v sodeih in v steklenicah.

Zaloga v Gorici na Kornu št. 13.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“

Dunajska cesta št. 19. (Medjatova hiša)

zavaruje

1. proti požarni škodi vsakovrstna poslopja, zvonove, pre-
mičnine in pridelke; 2. proti prelomu zvonove, in 3. za
življenje oziroma doživetje in proti nezgodam

Edina domača slovenska zavarovalnica!

Svoji k svojim!